

Comentariul poeziei In Gradina Ghetsemani scrisa de Vasile Voiculescu - prima parte

Medic si scriitor, Vasile Voiculescu intra prin creatia sa (proza, poezie, dramaturgie) in randul primilor mari creatori ai neamului nostru.

Scriitor de mare prestanta in epoca, apreciat de Lucian Blaga, prieten cu Ion Pillat (desi aveau firi opuse), V.V. este incadrat de critica noastra in capitolul "Ortodoxisti: momentul 1926; iconografie mistica; doctrina miracolului" (G. Calinescu - Istoria literaturii romane de la origini pana in prezent) sau in capitolul "Lirica sensibilitatii religioase" (Ov. Crohmalniceanu - Literatura romana intre cele doua razboaie mondiale).

V.V. marturiseste ca in copilarie jocul sau preferat ca si al lui L. Blaga de altfel, era "de-a biserica". In "Confesiunile unui scriitor si medic" (1935) insista asupra religiozitatii: "In casa noastra s-a citit mult mai ales carti religioase si rituale. Biblia cu Vechiul si Noul Testament Vietile sfintilor [...] Din toate lecturile, cea care m-a impresionat cel mai mult a fost Biblia, cu aspra ei grandoare de drama jumatate pamanteasca, jumatate divina [...]"

Domnilor, daca n-as fi ajuns medic, cred ca as fi fost preot".

V.V. poet pictural si narativ, ilustreaza doctrina gandirista cu o poezie religioasa (vol. Poeme cu ingeri), dar privirea sa staruie si asupra trecutului nostru, inchipuie o mitologie romaneasca, scriind despre Dochia, Decebal, dand interpretari originale multor basme ("Cu greul pamantului").

E un cantaret al lanurilor, al muntilor ("Muntele Obarsia", "Bucegi"), elogiaza munca, activismul, omul simplu ("Pe decindea Dunarii").

Pe langa temele didactice apar si teme patriotice, poezii de razboi, poezie erotica ("Fata din dafini", "Fecioara", "Dor de tinerete", "Craiasa de zapada"), poezii pe teme antice ("Centaurul", "Helada", "Tarm clasic") - o poezie a drumului spre purificare ("Urcus", "fotrezariri"), a sondajelor in interior ("Miorita", "Popas in suflet", "Somnul de dupa amiaza") si mai ales sonetele "Ultimele sonete inchipuie ale lui Shakespeare, in traducere imaginara de V.V", poate cele mai bune intre creatiile sale.

Este un alegorist prin vocatie (vol. Parga).

Oricare ar fi tematica, intreaga lirica voiculesciana pastreaza fiorul religios. Fara indoiala si cautarea din "Psalmii" lui T. Arghezi, fara misterul filosofic al poeziei lui Lucian Blaga, V.V. aduce in poezia interbelica romaneasca rugaciunea ca pretext al meditatiei intru mantuire, el fiind poetul credintei, al dorului de mantuire.